Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

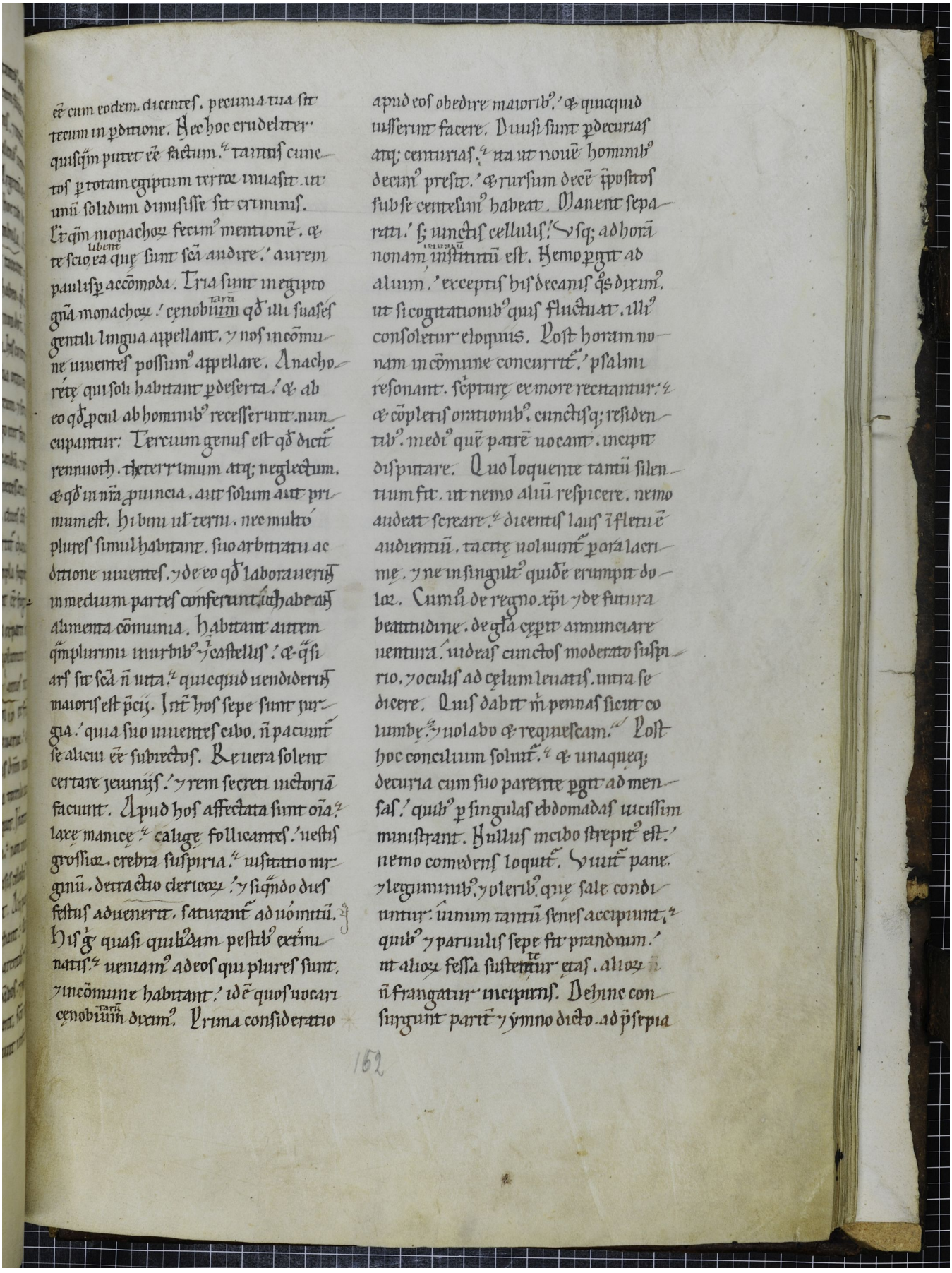

ē cum eodem. dicentes. pecunia tua sit
tecum in pdītione. Hec hoc crudeliter
quisq̄m putet ē factum. ⁊ tamen cunc-
tos p totam egiptum terre inuasit. ut
unū solidum dimisisse sit crimini.
Erāt enim monachoꝝ fecim̄ mentionē. q̄
te scire quę sunt scī audire. ⁊ aurem
paulisp accōmoda. Tria sunt in egipto
gen̄a monachoꝝ. ⁊ cenobium qđ illi suase
gentili lingua appellant. ⁊ nos in cōmu-
ne uiuentes possim̄ appellare. Anacho-
rétę qui soli habitant pdeserta. ⁊ ab
eo qđ pcul ab hominib̄ recesserunt. nun-
cupantur. Tertium genus est qđ dicit
rennuoth. thetertrimum atq; neglectum.
⁊ qđ in nīa puincia. aut solum aut pri-
mum est. Hi binī uel terni. nec multo
plures simul habitant. suo arbitratu ac
ōtione uiuentes. ⁊ de eo qđ laborauerint
in medium partes conferunt. ut habeat
alimenta cōmunia. Habitant autem
q̄mplurimi in urbib̄ ⁊ castellis. ⁊ q̄si
ars sit scā ñ uita. ⁊ quicquid uenderint
maioris est pcij. Inter hos sepe sunt iur-
gia. quia suo uiuentes cibo. ñ pacium
se alicui ē subiectos. Reuera solent
certare ieiunijs. ⁊ rem secreti victoriā
faciunt. Apud hos affectata sunt oīa.
lacerę manicę. ⁊ caligę follicantes. uestis
grossior. crebra suspiria. ⁊ usitatio mr-
gariū. detractio clericatus. ⁊ signōdo dies
festus aduenerit. saturant̄ ad nōmtū.
His igit quasi quibūdam pestib̄ exti-
natis. ⁊ ueniam⁹ ad eos qui plures sunt.
⁊ in cōmune habitant. id ē quos uocant
cenobium dicim⁹. Prima consideratio
apud eos obedire maioribus. ⁊ quicquid
iusserint facere. Diuisi sunt pdecurias
atq; centurias. ⁊ ita ut nouē hominū
decim⁹ presit. ⁊ rursum decē ipositos
sub se centesim⁹ habeat. Manent sepa-
rati. ⁊ singulis cellulis. ⁊ sq; ad horā
nonam in communi est. Hemo pgit ad
alium. ⁊ exceptis his decanis qs dicim⁹.
ut si cogitationib̄ quis fluctuat. illi
consoletur eloquius. Post horam no-
nam in cōmune concurrit. ⁊ psalmi
resonant. septuę ex more recitantur. ⁊
⁊ cōpletis orationib̄. cunctis q; resident
tib̄. medi⁹ quē patrē uocant. incipit
disputare. Quo loquente tamdiu silen-
tium fit. ut nemo aliū respicere. nemo
audeat sereare. ⁊ dicentis laus i fletu ē
audientiū. tacitę uoluunt̄ pota lacri-
mę. ⁊ ne in singultū quidē erumpit do-
lor. Cum de regno xpi. ⁊ de futura
beatitudine. de glā exput annunciare
uentura. uideas cunctos moderato suspi-
rio. ⁊ oculis ad celum leuatis. intra se
dicere. Quis dabit mihi pennas sicut co
lumbe. ⁊ uolabo ⁊ requiescam. Post
hoc concilium solut̄. ⁊ ⁊ unaquęq;
decuria cum suo parente pgit ad men-
sas. quib̄ p singulas ebdomadas uicissim
ministrant. Nullus cibo strepit⁹ est.
nemo comedens loquit̄. Panes
⁊ legumin̄ib̄. ⁊ olerib̄ quę sale condi
untur. unum tamdiu senes accipiunt. ⁊
quib̄ ⁊ paruulis sepe sit prandium.
ut aliox fessa sustentet̄ etas. alioꝝ
ñ frangatur inceptus. Deinde con-
singunt partē ⁊ ymno dicto. ad psepia

152